

SANTUÁRIO DE FÁTIMA
SHRINE OF FATIMA

PL

PRZEWODNIK PIELGRZYMA SANKTUARIUM

2025-2027

ŁASKA I MIŁOSIERDZIE:
SERCE MARYI DROGA
DO POZNANIA BOGA DWULECIE
DUSZPASTERSKIE
2025-2027

1 KAPLICA OBJAWIEŃ

Rozpaczam moją drogę: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen”.

Jestem zaproszony, aby otworzyć oczy i serce, i kontemplować znaki żywej pamięci objawienia Boga w tym miejscu. Tu, w sercu Cova da Iria, Bóg przyszedł, by – za pośrednictwem Najświętszej Maryi Panny, Matki Chrystusa i naszej Matki – ofiarować zranionej ludzkości swą łaskę i miłosierdzie.

Z wdzięcznością za te dary przygotuję się wewnętrznie, aby usłyszeć Boga, który w Fatimie przemówił matczynym głosem

– Czy chcecie ofiarować się Bogu?
– Tak, chcemy!
– Będziecie więc musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą. Wymarwiając te ostatnie słowa [...] rozłożyła po raz pierwszy ręce przekazując nam światło tak silne, jak gdyby odbłask wychodzący z Jej rąk. To światło dotarło do naszego wnętrza, do najgłębszej głębi duszy i spowodowało, żeśmy się widzieli w Bogu, który jest tym światłem, wyraźniej niż w najlepszym zwierciadle.

[Wspomnienia Siostry Łucji, 13 maja 1917]

Mała kaplica, w której jestem, to serce Sanktuarium. Powstała w miejscu, w którym Pani jaśniejsza niż słońce ukazała się Łucji, Franciszkowi i Hiacyntycie w 1917 roku, ofiarowując im – a także, dziś, każdemu z nas – swoje Niepokalane Serce jako ucieczkę i drogę do Boga.

Ta kaplica jest, w pewnym sensie, obrazem Jej wiernego, matczynego serca: miejscem ciszy, skupienia i modlitwy, które strzeże i celebrować tajemnice Chrystusa – miejscem otwartym dla każdego i prowadzącym wszystkich ku Bogu.

W milczeniu i skupieniu pozostanę tu blisko Matki Boskiej. Jeśli poczuję taką potrzebę, mogę odmówić różaniec, rozważając – z Nią i tak jak Ona – tajemnice życia Jezusa. Jak pastuszkowie, powierzam się opiece Maryi. Pragnę, by otoczyła mnie Bożym światłem i poprowadziła do wypowiedzenia bezwarunkowego „tak”. Modłę się słowami:

Witaj, Matko Pana,
Błogosław Maryjo, Fatimska Królowo Różańca!
Błogosławiona Ty jesteś niewiastom!
Ty jesteś obrazem Kościoła napełnionego blaskiem paschalnego światła.
Ty jesteś dumą naszego ludu i znakiem zwycięstwa nad złem.
Obietnico miłosiernej miłości Ojca,
Nauczycielko głoszenia Dobrej Nowiny,
Znaku płonącego ognia Ducha Świętego!
W tej dolinie radości i smutków,
naucz nas odwiecznych prawd,
które Ojciec objawia maluczkim.
Okaz nam siłę Twojej matczyniej opieki.
Niech Twoje Niepokalane Serce,
będzie ucieczką grzeszników
i drogą, która prowadzi do Boga.
O, Fatimska Pani Różańcowa!
Zjednoczony/a z braćmi i siostrami w wierze, nadziei i miłości,
Tobie się oddaję.
Zjednoczony/a z braćmi i siostrami, przez Ciebie,
Bogu się poświęcam.
Zanurzony/a w blasku światła, które z Twoich rąk wypływa,
oddaję cześć Bogu na wieki wieków.
Amen..

Kieruję się do bazyliki Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy.

2 BAZYLIKA MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ Z FATIMY

Na płaskorzeźbach w bocznych kaplicach bazyliki Matki Boskiej Różańcowej kontempluję tajemnice życia Chrystusa, (które Maryja przechowywała i rozważała w swoim sercu, czyli (biorąc pod uwagę biblijny sens słowa „serce”) całkowicie przyjęła do swojego życia. Te właśnie tajemnice uczyniły życie Matki Jezusa „przeźroczystym”, niczym witraże tej bazyliki. Każdy, kto odmawia różaniec, jest zaproszony do ich rozważania, aby upodobnić swe życie do życia Jezusa.

W świątyni znajdują się groby dzieci, którym ukazała się Pani z Nieba. Każde z nich na swój sposób, ale zawsze w duchu posłuszeństwa, nauczyło się od Matki Boskiej jak podążać drogą, która prowadzi do Boga, czyli do świętości. Życie ludzi pragnących, by Bóg był dla nich wszystkim, kształtuje codzienna wierność i zgoda, by Boża miłość stale przekształcała ich serca. Do osiągnięcia pełni życia chrześcijańskiego prowadzi nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca. Spowiedź, Komunia św. wynagradzająca, modlitwa różańcowa z medytacją nad tajemnicami życia Chrystusa oraz ciche modlitewne zadośćuczynienie Niepokalanemu Sercu Maryi – to środki, dzięki którym możemy złożyć całe życie w ręce Boga, odpowiadając miłością na Jego miłość.

Podchodzę do grobów Świętego Franciszka Marto oraz Świętej Hiacynty Marto i Czcigodnej Siostry Łucji od Jezusa. W kontemplacyjnej i modlitewnej ciszy, proszę, by orędownali u Boga dla dobra Kościoła, ludzkości i świata.

Wychodzę z bazyliki i udaję się pod Wielki Krzyż, znajdujący się na szczycie Placu Modlitwy Sanktuarium Fatimskiego..

3 WIELKI KRZYŻ

Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

[J 19,26-27]

Przed prawą dłonią Matki Boskiej znajdowało się Serce, otoczone cierniami, które wydarowały się je przebijać. Zrozumieliśmy, że było to Niepokalane Serce Maryi, znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia.

[Wspomnienia Siostry Łucji, 13 czerwca 1917]

Na szczycie Placu Modlitwy wznosi się Wielki Krzyż. Krzyż to symbol radykalnej miłości Boga, który w swoim Synu uczłowieczył się i ukochał wszystkich ludzi, z ich troskami i ułomnościami.

Maryja jest kobietą nowej ludzkości zrodzonej z Męki i Pasji Chrystusa, której Serce – w pełni skupione na Bogu i z Nim zjednoczone – całkowicie utożsamia się z Sercem Syna.

Tak, jak stała pod krzyżem Syna, gdzie powołano Ją do bycia Matką wszystkich zbawionych, tak trwa przy krzyżu ludzkości. Wynagrodzenie Jej zranionemu Sercu to droga ku nawróceniu, wspomagającemu zbawczą ofiarę Chrystusa, który umarł i zmartwychwstał z miłości do nas.

Schodzę do Galilei Apostołów św. Piotra i św. Pawła, kieruję się do przedsionka kaplicy Najświętszego Sakramentu, by kontemplować rzeźbę „W Sercu Maryi”.

4 NIEPOKALANE SERCE MARYI

– Cierpisz bardzo? Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę, moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga.

W tej chwili, gdy wypowiadała te ostatnie słowa, otworzyła swoje dłonie i przekazała nam powtórnie odbłask tego niezmiernego światła. W nim widzieliśmy się, jak gdyby pogrążeni w Bogu.

[Wspomnienia Siostry Łucji, 13 czerwca 1917]

Na koniec [jednak] moje Niepokalane Serce zatriumfuje.

[Wspomnienia Siostry Łucji, 13 lipca 1917]

W tym białym sercu, które jest obrazem Niepokalanego Serca Maryi, pełnym światła i łaski – pełnym Boga! – widzę swoje odbicie, rozpoznaję siebie w sercu Dziewicy Matki.

Napełniona chwałą Trójcy Świętej, Pani o Niepokalanym Sercu żyje w świetle Boga i w blasku Jego wizji. Maryja ofiarowuje swe czyste matczynie Serce każdemu wiernemu jako ucieczkę i drogę do Boga, tak jak to czule obiecała Łucji w czerwcu 1917 roku.

W Fatimie Pani z Nieba przypomina nam, że w Jej nieskazitelnym Sercu zawsze znajdziemy bezpieczną przystań oraz pewną drogę do Jej i naszego Boga. W Sercu Maryi widzimy Boga i widzimy siebie w Bogu.

Jeśli poczuję taką potrzebę, mogę udać się do kaplicy Pojednania, aby przed Bogiem, za pośrednictwem Jego służki, wyznać to, co łamię serce, to, co niepokoi duszę – moje grzechy. Dzięki Bożej łasce ludzkie serca odnawiają się i jaśnieją – Bóg może więc odnowić i przemienić także moje serce.

Kieruję się do bazyliki Trójcy Przenajświętszej.

5 BAZYLIKA TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ

Ta wielka świątynia, w której się teraz znajduję, poświęcona jest Bogu w Trójcy Jedynej. Jest ona obrazem i miejscem urzeczywistniania się ecclesia, czyli zgromadzenia powołanego przez Chrystusa dla wspólnego świętowania wiary i żywego spotkania z Nim. Razem z tą wspólnotą jest Maryja, Matka Kościoła, posłuszna Duchowi Świętemu, oczekująca z Apostołami na Boży dar, prowadząca nas zawsze ku Chrystusowi i Jego Królestwu.

Jestem członkiem tej wspólnoty, dlatego jestem zaproszony do podążania za Jezusem, powołany do dawania świadectwa i głoszenia dobrej nowiny o zbawieniu. Poprzez chrzest Bóg uczynił moje serce czystym i otwartym na bliźnich. Dziś odnawiam te zobowiązania: do bycia członkiem Ciała Chrystusa, do wyznawania mojej wiary – wiary Kościoła, którego jestem częścią, do życia w braterskiej wspólnotcie tych, którzy Boga nazywają Ojcem.

Kończąc tę pielgrzymkę z poczuciem, że jestem umiłowany dzieckiem, powierzam się Bogu Ojcu i odmawiam modlitwę, której nauczył nas Jezus:

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje,
przyjdź królestwo Twoje,
bądź wola Twoja jako w niebie,
tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego
daj nam dzisiaj.
I odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy
naszym winowajcom.
I nie wódz nas na pokuszenie,
ale nas zbaw od złego.
Amen.